

Keset talve sõnajalaõit otsimas

"Rahva Häääl",
26. III '94

Kõrveri operett
"Laanelill" Estonia
Teatri talveaias

Lavastaja —
Ants Mattiisen

Esietendus 24. märtsil

Kõigepealt — ei saanudki päris selgelt aru, kas üleeile õhtul oli ikka esietendus või mitte. Talveaia reklaamis oli esimeseks kuulutatud paari nädala eest toimunud reserveeritud õhtu, aga piletitega publikut oli ka kontrollitud esietendusel. Raudse tava järgi ei suudeta "Estonias" erinevate üksuste vahel selliste "pisiasjade" suhtes kokkuleppele jõuda, vaatajatele antava informatsiooni täpsust ei pea teatri juhtkond ilmselt aga millekski.

Lavastusest ja kujundusest

"Estonias" on kujunenud kummaliseks tavaks, et debütandist lavastajale tema idee teostamiseks rohelist teed ei anta. Pigem peab uustulnukas end igal sammul kõikvõimalikest barjääridest läbi purema. Just niisugusele suhtumisele osutas siin lavakujundus (lavastaja sõnul kunstniku valimiseks temal sõnaõigust ei olnud) — erakordselt sobimatud dekoratsioonid tavatult lohaka teostusega. Kunstnik **Mari-Ann Ahas** ei olnud tajunud ei "Laanelille" kui teose olemust ega ka esituspaiga iseärasusi. Talveaia oma rohelsega ei haakunud kuidagi toretes rohelistes-lillades toonides maalitud puudega, mille vildakas rakuruss surus näitlejad omapäraselt vastu maad. Taga keskel kaks ust, mis pidid kujutama sissekäiku teatrisse (pro kunstiteemplitse), meenusid paremal juhul kehvemat sorti riidekappi, halvemal juhul tekkis usmega seoses visioon kahest tähest — M ja N.

Mari-Ann Ahas tugevamaks küljeks tundub olevat kostüüm. Siin ilmneb hea fantaasia, stiilitundmine ja konkreetsele näitlejale sobiva riietuse kavandamine.

Operett operetis — "Laanelilles" esitatakse katkendit "Laanelillest". Esiplaanil Sirje ja Väino Puura.

VAMBOLA SALUPUU foto

Lavastaja **Ants Mattiiseni** käsutuses oli küllalt tugev näitlejate koosseis ja rolli oli iga osatäitja loonud vastavalt oma loomingu- lisele potentsiaalile. Rohkem tunduski olevat näitleja oma mõtet ja vaeva, vähem oli lavastaja- poolset tööd ühtse ansambli tek- kimiseks. Tegevus algas juba enne etenduse algust (huvitavaks leiuks tsensori allkirj "lubatud!" igal kaval). Polemiseerida mui- dugi võib, kas ja kuidas talveaia võimaldaks tegevuspaiku stseeni veelgi mitmekesistada, aga antud juhul polnud see põhilisim.

Osatäitjatest

Üle kõige säras võrattu paar **Helgi Sallo** (toimekas emand Leevike) — **Voldemar Kuslap** (kare-kõhmakas voorimees Pukk). Mõlemad olid leidnud oma lavakujule eripärase lahenduse kõnnakus, žestides, pilkudes ja intonatsioonis, esitus oli veenev, suurepärase omavahelise kontaktiga. Vahva paar oli veel teinigi — **Atari Põldoja** Tsirku-

sepidaja ja **Juris Žigursi** Kine- matograafia direktor, kes teineteist toredasti poolelt lauselt täiendasid. Usutavad osad tegid **Hans Mülberg** teatrijuhi **Paul Kallana** (kelle prototüübiks oli ju legendaarne **Paul Pinna**), **Rostislav Gurjev** (Tsensor), **Kalju Karask** (vana näitleja **Onu Max**), **Marvi Taggo** (Politsei- ülema proua), **Sirje Puura** (lilleneiu **Nelli**). Vähem olid oma la- valises ülesandes jõudnud selgu- sele **Väino Puura** (näitleja **Aksel**) ja **Katrin Karisma** (opere- tiprimadonna **Maara**), nende rollides puudus ühtne liin ja ka ees- märk, miks antud persoon just nii tegutseb või räägib. **Katrin Karisma** **Maara** oli kokku pandud just- kui mitmest erinevast noorest daamist, igas stseenis isemoodi.

Usnagi kirju oli opereti vokaal- ne külg. Positiivses mõttes tõs- taks siin esile taas juhtiva paari **Helgi Sallo** — **Voldemar Kuslap** muusikalised numbrid ja **Rostislav Gurjevi** ning **Kalju Karaski** etteastelaulud. Neil oli mõtesta-

tud iga noot, iga fraas. Kirjum oli pilt **Sirje Puural** ja **Väino Puural**, seda nii soolodes kui ka ductti- des. Oli nauditavaid momente, aga ka intonatsioonilisi ebatäpsu- si, lihtsalt loo "mahalaulmist", millel sisulist tunnetust tüki ead- siviijana ei tajunud. **Sirje Puura** rolli mitmekesisus nõudnuks ka erinevat häälevärvi (näiteks laul "Mustlases", lilleneiu ettcaste- numbrid, ductis "Laanelillest" jne.).

Kokkuvõtteks

Mitut puhku oli eelcadedes vii- datud, et "Laanelill", mis kirjuta- tud rohkem kui 30 aastat tagasi, on uskumatult kaasaegne lugu. Praeguses lavastuses ei olnud pandud põhirõhk sellele kaardile ega kramplikult paralleele otsitud eesti teatrite olukorraga tänapäe- val, kõlama jäi rohkem siiski see, et tegemist on eesti operetiklassi- kaga.

PILLE PALM